

Dubrovnik, 23/12 91.

Draga sestra!

Tvoje pismo od - Tatuma ni - sem prejel, ravno tako tudi posla, no maslo. Kluglo foraj lahko čakam, ker naši mali družinici zadržuje poslano za delj časa. Danas Ti pišem zadnjič v tem letu. Zato Ti pa pridodam za Tebe in vse tvoje naj srčnije in naj bolje vošila od svoje strana in Testkine bile za Božič, bile za novo leto. Mnogaja liča!

Po silnem deževji, strasanskem viharji, imali smo celo malo ledu, sije eopet soluce toplo. Upati je, da bomo vživeli naj lepše praznike. Samo

Da se ne bi uresničil pregovor,
božič pod steno, velika noč
za pečjo.

Je svojega vzklanjega življenja
ne vem nobene posebnosti,
ne premenbe sparociti. Ko
likor živim bolj sam za sebe,
toliko učim više mir pred
svetom. Kar drugi počnejo, mi
ni mar; jaz pa delam, kar
mi je drago in ljubo. Se ve,
da se večkrat pri tem nevo-
stjivci jerejo, pa kaj mi
je mar za njih. Kdor molči,
zaveže usta ggerici. Nikjer
ne nedostaje sovražnikov.
Lato je jako lep naš pregovor:
Bog nas varji prijablov, sov-
ražnikov se bomo že sami
ogibali. Svakinja mi je od-
govarila na moje pismo, da

ne more poverniti, da tudi se
vè kdaj bo mogla, zato raj
se pomagam kakor si morem.
To je hvala! Dobro sta Vidva
storila, da nista posadila.
Podita daleč od njih proč!
Naj huje je, kadar se mora
pravdati se svojim.
Mama mi ni zinila ne besedice
o šišuču, za Kterega
se je podpisala. Je še delj
časa, da mi ne piše.
Poskravljena se svojimi.

Tvoj
bruh
Frang